

[Rager.]

selv Anvisning paa nogle Vejarbejder, som det ærede Medlem, saa vidt jeg forstaaer, anser det for paatrængende at faa udført, men som det ærede Medlem samtidig er klar over, det vil være vanskeligt at faa i Gang, naar man ikke netop er i en saadan Situation, at det gælder om at skaffe Arbejde. Men saa forstaaer jeg ikke, at det ærede Medlem ikke sætter mere ind paa at faa Loven vedtaget, selv i Regeringens Affattelse, for Anvisning paa Arbejder kan jo komme bagefter. Loven er en Rammelov, og Rammen kan fyldes ud bagefter, saa det ærede Medlem kan jo saa udmærket godt, naar Loven er vedtaget, faa disse Arbejder udført, hvis de maatte falde ind under Loven.

Og naar det ærede Medlem peger paa, at der paa vore Bilveje er Ting at rette, som jeg forstaaer kan være af en saadan Art, at det efter det ærede Medlems Mening kan gælde Liv og Lemmer for mange af de bilkørende, saa synes jeg virkelig, at der ogsaa af den Grund var Anledning til at se bort fra eventuelle mindre Divergenser angaaende Loven og faa den vedtaget. Derefter tror jeg, at det ærede Medlem kan paaregne Støtte hos mange for at faa disse Arbejder bragt ind under Loven.

Jeg beklager altsaa, at man fra Det konservative Folkepartis Side har villet indtage denne Stilling og fastholde de Ændringsforslag, som er forelagt af Partiet, og jeg maa anbefale at stemme imod dem.

Hvad det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind paa en Bedømmelse af Venstres Tilbud om et Tillæg paa 20 pCt. til Understøttelsen for fuldt Arbejde. Det forekommer mig, at dette Forslag er der ingen Grund til at gaa nærmere ind paa, det er i sig selv et haabløst, et umuligt Forslag.

Men jeg vil gerne yderligere sige, at naar det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen taler her, faar man slet ikke Indtryk af, at det er Spørgsmaalet om de arbejdsløses Beskæftigelse, der interesserer. Det eneste, der interesserer det ærede Medlem, er efter Evne at sørge for at skaffe det middelstore Landbrug, som det ærede Medlem repræsenterer, den billigst mulige Arbejdskraft, Arbejdskraft til en Betaling, der ligger nede paa Eksistensminimumet og for gifte Folk vel nok derunder. Det er det eneste, som interesserer det ærede Medlem, og dér vil det ærede Medlem naturligvis ogsaa sige til mig: Men mange af de Driftsherrer i Landbruget, som skal betale disse Lønninger, faar jo ikke mere ud af deres Arbejde

selv! Ja, det er jo en Ting, som disse paagældende egentlig maa afgøre med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Var det ikke det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, der var med til, da en sagkyndig Kommission havde stillet Forslag om Rentelettelse for Landbruget, at forkaste de sagkyndiges Forslag? Var det ikke det ærede Medlem, der var med til i Fjor at forkaste den Smørlov, som Regeringen tilbød, da det ærede Medlem ikke kunde faa denne Smørlov udformet netop, som han ønskede det? Er det ikke det ærede Medlem og hans Parti, der atter og atter har været med til at forkaste Landbrugshjælp under en Række af de Former, hvorunder Regeringspartierne har været villige til at yde Hjælpen, Erhvervsstøtten? Jeg tror, at det ærede Medlem bør tænke paa dette og afgøre med de Mennesker, der har vanskeligt ved at betale Arbejdslønningerne i Landbruget, hvem der har Skylden for, at de paagældende ikke er hjulpet bedre, end Tilfældet er.

Jeg for mit Vedkommende vil beklage, at det ikke lykkes at faa denne Lov gennemført i fuld Enighed — jeg gaar jo ud fra, at Oppositionspartierne her i Salen ikke vil benytte det Flertal, de har i det andet Ting, til at *standse* Lovforslaget. Jeg minder om, hvordan vor Ordfører ved Finanslovsforslagets Behandling gjorde de to Oppositionspartier opmærksom paa, at nu havde Vælgerne talt ikke een, ikke to, men tre Gange og tydelig sagt, hvor Vælgerne Ønsker laa. Jeg gaar ud fra, at dette naturligvis ogsaa, i hvert Fald inden for ret vide Grænser, vil blive respekteret, saa at den Modstand, man møder herved, ikke vil blive opretholdt i det andet høje Ting, hvad der vilde medføre, at der intet skete paa dette Omraade. At man skulde, de sidste 8—9 Maaneder man har tilbage endnu, misbruge det lille Flertal, man har deroppe i den Grad, det vil jeg vægre mig ved at tro, men jeg beklager, at Lovforslaget ikke bliver vedtaget med fuld Enighed, for dette vil efter mit Skøn være det heldigste og det bedste for Love af denne Slags.

Jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der jo har Spaden fremme og skal til at kulegrave Landet, ikke vil være med til at foretage ogsaa den lille Kulegravning, som kan foretages ved Hjælp af en saadan Lov. Forholdet er nemlig det, at naar vi har en Situation paa Arbejdsmarkedet og et Understøttelsessystem som det, vi nu har og maa have gennem en Aarrække, kan det ikke være anderledes, end at der mellem de arbejdsløse som mellem alle andre Stænder, vi kender her i